

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: A.H.**, t.č. Věznice Mírov, Mírov 27, 589 53 Mírov, proti **žalovanému: Vězeňská služba České republiky, Věznice Plzeň**, se sídlem Plzeň, Klatovská 202, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele věznice o stížnosti žalobce proti uložení kázeňského trestu ze dne 4. 8. 2014, č. j. VS 28/906/001/2014-11/OVVT/306,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí ředitele Věznice Plzeň ze dne 4. 8. 2014, čj. VS 28/906/001/2014-11/OVVT/306 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000,-Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl ředitel Věznice Plzeň o stížnosti žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému žalobci ze dne 30. července 2014, čj. VS 28/906/001/2014-11/OVVT/306. Tímto rozhodnutím Vězeňské služby České Republiky, Věznice Plzeň, prostřednictvím vedoucího OVVaT Věznice Plzeň, za porušení § 28 odst. 2 písm. j) zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody byl žalobci uložen podle § 46 odst. 1 a 3 písm. g) zák. č. 169/1999 Sb. nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do

uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů. Tohoto porušení povinnosti se žalobce měl dopustit dne 20. června 2014 v 10:05 hod. při dílčí prohlídce cely č. 144 oddílu 1/5-1 D, kdy pprap. M. v osobní skříňce odsouzeného H. našel krabičku zápalek s dvojitým dnem, která ukrývala SIM kartu neznámého operátora. Krabička zápalek byla v průhledné plastové krabičce mezi osobními věcmi odsouzeného. Před provedenou prohlídkou byli odsouzení ubytovaní na cele č. 144, odsouzený H. a odsouzený K. byli vyzváni, aby odemkli své skříňky, vyšli před celu, kdy od dveří cely č. 144 byli po celou dobu prohlídky přítomni. K odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně vyšel ze záznamu o kázeňském přestupku odsouzeného, z podání vysvětlení a vyjádření odsouzeného a z výpovědi svědka kázeňského přestupku dozorce pprap. M., dále z vyjádření vychovatele OVT p. K. a z vyjádření odsouzeného J.K., i z vyjádření žalobce. Z těchto podkladů byla zřejmé, že odsouzený H. tím, že neodevzdal SIM kartu, porušil zákonnou povinnost. Správní orgán zdůraznil, že v rozporu s námitkami žalobce dozorce pprap. M. a odsouzený J.K. shodně uvedli, že žalobce odemkl před započítím prohlídky svoji skříňku a následně v prostoru dveří byl prohlídce přítomen a proto jeho vyjádření, že si skříňku nezamyká, je nepravdivé, stejně jako je nepravdivé jeho tvrzení, že skříňku má rozbitou, neboť podle vyjádření vychovatele pana K. tuto skutečnost mu nikdo neohlásil. Veškerá vyjádření žalobce byla hodnocena jako účelová s cílem vyhnout se případnému kázeňskému trestu. Držení SIM karty ve výkonu trestu odnětí svobody je jedním z nejzávažnějších kázeňských přestupků. Žalobce žádným relevantním způsobem nevysvětlil, proč by dozorce uváděl popis celé události způsobem, jak jej žalobce uvádí a nelze opominout, že je shodný s popisem celé události, jak je vylíčena též odsouzeným K. Správní orgán dále zdůraznil, že každému odsouzenému je v souladu s § 17 odst. 1 vyhl. Ministra spravedlnosti č. 345/1999 Sb. poskytnuta uzamykatelná skříňka. Ust. § 28 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. mimo jiné uvádí, že odsouzený je povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců vězeňské služby a jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Vnitřní řád Věznice Plzeň pro odsouzené v čl. 7 odst. 7 uvádí: „K uložení osobních věcí se odsouzenému poskytuje uzamykatelná skříňka, kterou si odsouzený ihned po převzetí řádně zkontroluje a případné závady oznámí vychovateli nebo dozorcí. Odsouzený je od doby převzetí za obsah skříňky odpovědný.“ Provedeným šetřením nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by spáchání kázeňského přestupku vyvrátily, avšak zároveň se nepodařilo prokázat, jakým způsobem odsouzený H. SIM kartu získal. Vzhledem k závažnosti spáchaného kázeňského přestupku, k dosavadnímu chování odsouzeného a s přihlédnutím k tomu, že po dobu výkonu trestu byl odsouzený H. opakovaně kázeňsky trestán, včetně kázeňského trestu zadržení mobilního telekomunikačního zařízení, kdy je evidentní, že dosavadní kázeňské tresty se minuly svým výchovným účinkem, byl trest uložen v plné výši a byl zvolen přísnější druh kázeňského trestu.

Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému, podal žalobce stížnost, o které rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ředitel Věznice Plzeň, který napadeným rozhodnutím ze dne 4.8.2014 stížnost zamítl. Žalovaný uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, že v písemných podání odsouzený H. uváděl stejné námitky, které vznášel v průběhu kázeňského řízení a opakoval svá tvrzení, že žádná SIM karta nebyla v jeho skříňce, že se jedná o spiknutí a pomstu ze strany vedení věznice. Současně však na svoji obranu uváděl, že SIM kartu mu podstrčil do skříňky jiný odsouzený, který mu skříňku před tím vykradl.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že na podkladně shromážděného spisového materiálu bylo prokázáno, že se kázeňský přestupek stal a prokazatelně jej spáchal odsouzený H., který porušil zákonnou povinnost odevzdat do úschovy věznice věci, jejichž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob užívání je zakázáno nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu, což SIM karta je. Námitka odsouzeného H., že se jedná o spiknutí a pomstu ze strany vedení věznice je pro posouzení věci irelevantní. Námitku odsouzeného, že mu SIM kartu podstrčil do skříňky jiný odsouzený, který mu skříňku předtím vykradl, posuzoval již správní orgán I. stupně, a s touto námitkou se řádně vypořádal. Za nedůvodnou označil námitku odsouzeného, že mu bylo odmítnuto předat kopii a opis rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Převzetí stejnopisu tohoto rozhodnutí odmítl odsouzený podepsat a k jeho faktickému předání došlo až 30. července 2014, kdy jeho převzetí podepisoval. Námitka, že správní orgán I. stupně opřel své rozhodnutí pouze o výpověď jednoho dozorce, byla označena žalovaným za irelevantní, neboť právě toto byla výpověď dozorce, který SIM kartu našel a výpověď ostatních dozorců, kteří nenalezli nic, nemá na objektivní rozhodnutí v dané věci vliv. Námitka odsouzeného, kterou napadal samotnou hodnotu nalezené SIM karty a její funkčnost, byla vyhodnocena jako irelevantní s ohledem na důvod uložení kázeňského trestu. Jako irelevantní byla vyhodnocena další námitka odsouzeného, kterou se dovolával hodnocení jeho dosavadního vzorného chování v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzenému mohl být za tak závažný přestupek uložen též kázeňský trest samovazby. Případnou spolupráci ve Věznici Valdice při objasnění kázeňského přestupku orgán, který rozhodl o výši a druhu kázeňského trestu zohlednil. Tato skutečnost však nebyla součástí vedeného kázeňského řízení v dané věci. Jako nepravdivé bylo vyhodnoceno tvrzení odsouzeného, že on sám má k dispozici vlastnoručně sepsané vyjádření odsouzeného K., které vyvrací závěry pracovníků vězeňské služby. Toto tvrzení odsouzeného je nepravdivé. Na základě dopisu vlastnoručně sepsaného odsouzeným K. dne 20.6. 2014 bylo dne 1.8.2014 zajištěno sepsání záznamu o podání vysvětlení odsouzeným K., ve kterém uvedl, že dopis ze dne 20.6.2014 mu nadiktoval odsouzený H. a on jej sepsal v pěti kopiích z důvodu obav z odsouzeného H. Potvrdil, že skříňka odsouzeného H. byla dne 20.6.2014 v pořádku, šla uzamknout a odsouzený H. ji poškodil až následující den. Odsouzený H. jej nutil, aby vzal vlastnictví SIM karty na sebe a nabízel mu za to i finanční satisfakci. Prohlídce dne 20.6.2014 byli oba přítomni a v případě, že byl jeden odveden na prohlídku, tak byl stále prohlídce přítomen druhý z ubytovaných na cele. Na základě těchto skutečností žalovaný konstatoval, že je jednoznačné, že chování odsouzeného bylo v přímém rozporu s ust. § 28 odst. 2 písm. j) zák. č. 169/1999 Sb.

II. Žaloba.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, ve které tvrdil, že pro potřeby rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Žalobce popřel, že v jeho skříňce byla nalezena SIM karta a celou událost označil za šikanu ze strany věznice, která souvisí se stížností, kterou podal z výkonu trestu ministryni spravedlnosti. Žalobce tvrdil, že 11.6.2014 známý odsouzený kradl věci z jeho skříňky a je možné, že SIM kartu do skříňky strčil, poslal anonymní dopis a na jeho základě byla provedena kontrola. Žalobce tvrdil, že jeho skříňka je rozbitá a nedá se zavřít. Současně namítal, že věznice odmítla mu předat rozhodnutí o uložení kázeňského trestu.

Žalobce dále tvrdil, že rozhodnutí žalovaného o jeho stížnosti je nicotné a nezákonné. Rozhodnutí je spiknutím za to, že žalobce podal stížnost ministryni spravedlnosti JUDr. Válkové, ve které uplatnil připomínky k organizační struktuře zaměstnanců věznice k výkonu jejich pracovních funkcí a k otázce přechodu bývalých dozorců na pozici vychovatelů. Žalobce tvrdil, že průběh prohlídky byl odlišný popisu situace uváděného v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Ve skutečnosti na rozkaz dozorce žalobce a druhý odsouzený K. byli z jejich cely umístěni do kulturní místnosti, dozorcí zůstali na cele sami, dveře i skříňka byly otevřeny, teprve po 20 až 30 min. byla kulturní místnost otevřena dozorcem, který držel v ruce SIM kartu.

Žalobce tvrdil, že došlo k porušení § 58 odst. 1, 2, 3 a 5 zák. o výkonu trestu odnětí svobody, neboť ve věci bylo rozhodnuto až po 35 dnech. Podle žalobce protokol z 20. června 2014 obsahuje údaje nekonkrétní a úmyslně zkreslené týkající se nálezů SIM karty. Přitom trvalo 35 dní, než bylo zjištěno, že SIM karta je škrábnutá, bez loga, když stačilo SIM kartu vložit do mobilu a zjistit operátora.

Žalobce navrhl výslech čtyř dozorců, kteří byli v cele a poukázal na výrok hlavního dozorce, který prohlásil, že ví, že nenalezli nic zakázaného, ale rozkaz přišel shora. Žalobce tvrdil, že jeho vina nebyla prokázána a navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného k projednávané žalobě.

Žalovaný v písemném vyjádření uváděl, že žalobce se snaží zpochybnit legalitu prováděné dílčí prohlídky na cele č. 144, kde byl ubytován. K otázce nálezů SIM karty v osobních věcech žalobce žalovaný konstatoval, že vězeňská služba provádí ve věznici dílčí prohlídky cel a osobní prohlídky vězňů prakticky denně. Způsob provádění prohlídek je podrobně upraven vnitřním předpisem a to nařízením Generálního ředitele Vězeňské služby České republiky o vězeňské a justiční stráž. Dne 20. června 2014 v 10:05 hod. nalezl při dílčí prohlídce cely č. 144 službu konající dozorce vrchní asistent pppap. Lukáš Macek ve skřínce žalobce v jeho osobních věcech krabičku zápalek s dvojitým dnem, kde byla ukryta SIM karta. Spekulace žalobce o tom, že jeho skříňka byla v době před konanou prohlídkou poškozena a nešla uzamknout a že při prohlídce cely se nejprve nic závažného nenašlo a že k nálezům SIM karty došlo až poté, kdy byl on a jeho spoluvězeň odveden na kulturní místnost, vyvrací sám odsouzený J.K., který se v průběhu prohlídky vyjadřoval. Odsouzený K. vysvětlil i způsob pořízení dopisu pro dozorového státního zástupce, ve kterém měl být jako svědek prohlídky jejich cely, který mu žalobce sám nadiktoval. S námitkami žalobce se správní orgán již vypořádal v napadeném rozhodnutí ze dne 4.8.2014. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby žaloba byla pro nedůvodnost zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem.

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal

v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Žalobce v žalobě tvrdil, že pro rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebyl úplně zjištěn skutkový stav a nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení kázeňského trestu a rozhodnutí žalovaného označil za nicotné a nezákonné.

Při posuzování důvodnosti žaloby krajský soud vycházel z následujících zákonných ustanovení.

Dle § 51 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody, kázeňskou pravomoc nad odsouzenými vykonávají Generální ředitel vězeňské služby a ředitelé věznic. Jiní zaměstnanci vězeňské služby mohou kázeňskou pravomoc vykonávat, pokud k tomu byli zmocněni Generálním ředitelem vězeňské služby nebo z jeho souhlasu ředitelem věznice.

Podle § 28 odst. 2 písm. j) zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody odsouzený je dále povinen odevzdat do úschovy věznice věci, jejichž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob používání je zakázáno nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu.

Podle § 46 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu. Podle § 46 odst. 3 písm. g) kázeňským trestem je celodenní umístění do uzavřeného oddělení až na 20 dnů.

V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí krajský soud shledal, že rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci bylo vydáno v mezích kázeňské pravomoci vymezené v § 51 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. Podle tohoto ustanovení výkon v kázeňské pravomoci je zákonem svěřen též ředitelům věznic, kteří mohou zmocnit k výkonu kázeňské pravomoci i jiné zaměstnance vězeňské služby. Tímto jejím zaměstnancem může být zejména vedoucí oddělení výkonu trestu nebo vychovatel. Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, které vydal vedoucí oddělení výkonu vazby a trestu Věznice Plzeň, žalobce dal stížnost, ve smyslu § 52 odst. 1, o které na podkladě § 52 odst. 3 zák. o výkonu trestu odnětí svobody rozhodl ředitel Věznice Plzeň. Tímto postupem rozhodnutí o kázeňském trestu bylo vydáno v rámci zákonem vymezené pravomoci a žalobce vůči němu vyčerpal řádné opravené prostředky, které zvláštní zákon připouští, čímž se stala žaloba proti rozhodnutí žalovaného přípustnou a přezkoumávané rozhodnutí není ani nicotným.

V přezkoumávaném případě žalobci jako odsouzenému byl uložen kázeňský trest za zaviněné porušení zákonem uložené povinnosti. Tato povinnost vyplývá z ust. § 28 odst. 2 písm. j) zák. o výkonu trestu odnětí svobody, podle které odsouzený je povinen odevzdat do úschovy věznice věci, jejíž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob používání je zakázáno, nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu. V rámci výkonu kázeňské pravomoci příslušné orgány dospěly k závěru, že dne 20. června 2014 v 10:05 hod. při prohlídce cely č. 144 v osobní skříňce žalobce našel pprap. M. krabičku zápalek s dvojitým dnem, ve kterém se ukrývala SIM karta neznámého operátora. Průběh prováděné prohlídky a výsledné zjištění

bylo dokumentováno provedeným záznamem o kázeňském přestupku odsouzeného, který byl sepsán z ust. § 58 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Z provedeného záznamu je patrné, v jakém porušení povinnosti je shledán kázeňský přestupek, záznam obsahuje označení místa, času i způsobu spáchání přestupku i okolnosti, za kterých byl spáchán. Okolnosti prováděné prohlídky a výsledné zjištění byly shodně popsány v záznamu o výpovědi svědka pprap. L.M. ze dne 22.7.2014. Shodně okolnosti uvedl pprap. L.M. ve svědecké výpovědi učiněné v kázeňském řízení dne 23.7.2014. Průběh prohlídky shodně popsal i odsouzený J.K. ve vysvětlení podaném dne 20.6.2014 v 10:58 hod. Tyto podklady popisují průběh dílčí prohlídky cely č. 144 a nalezení krabičky zápalek s dvojitým dnem, ve kterém byla ukryta SIM karta neznámého operátora mezi osobními věcmi žalobce zcela shodně a v souladu s popisem skutku, jak byl definován v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Stav věci byl objasněn dostatečným způsobem a porušení povinnosti žalobce odevzdat do úschovy věznice věci, jejíž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob užívání je zakázáno, nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu, bylo prokázáno. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nepochybili, když tvrzení žalobce uváděné na jeho obranu bylo vyhodnoceno jako osamocené, účelové a nepodložené žádnou skutečností zjištěnou v řízení o uložení kázeňského trestu žalobci.

Tvrzení žalobce že se nedopustil porušení zákonné povinnosti plynoucí z § 28 odst. 2 písm. j) zák. o výkonu trestu a odnětí svobody vyhodnotil soud jako nedůvodné.

Současně při naplnění znaku kázeňského přestupku rozhodoval správní orgán o uložení kázeňského trestu. V této souvislosti soud shledal, že dne 24. června 2014 byl vyhotoven zápis o komisionálním vyhodnocení funkčnosti SIM karty neznámého operátora, která dne 20.6.2014 v 10:05 hod. byla na cele č. 144 nalezena v krabičce se zápalkami v osobní skříňce žalobce. Výsledkem provedeného zhodnocení členů komise byl závěr, že SIM karta byla nefunkční.

Z odůvodnění rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci a rovněž z rozhodnutí žalovaného vyplynulo, že otázkou funkčnosti nalezené SIM karty se správní orgány nezabývaly. Při úvaze o druhu a výši kázeňského trestu správní orgán I. stupně přihlížel ke zjištěné závažnosti spáchaného kázeňského přestupku, k dosavadnímu chování odsouzeného a přihlížel k tomu, že po dobu výkonu trestu byl žalobce opakovaně kázeňsky trestán, a konstatoval, že je tím evidentní, že dosavadní kázeňské tresty se minuly výchovným účinkem. Proto byl trest uložen v plné výši a byl zvolen přísnější druh kázeňského trestu. Důsledky porušení povinnosti žalobce odevzdat do úschovy věznice věci, jejíž držení s ohledem na jejich způsob používání je zakázáno nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu, je podle názoru soudu posuzovat odlišně. Pokud by touto věcí měla být SIM karta plně funkční, pak důsledky porušení povinnosti musí být odlišné od důsledků dovozených v případě, kdy nalezená SIM karta funkční nebyla a nevykazovala tím znaky věci, kterou je odsouzený povinen do úschovy věznice odevzdat.

Žalovaný správní orgán při svém rozhodování vycházel ze stavu věci, který byl zjištěn správním orgánem I. stupně a nevyhodnotil při úvaze o druhu a výši trestu prokázanou skutečnost, že nalezená SIM karta byla komisionálním šetřením shledána jako nefunkční.

Správní orgán I. stupně a zejména žalovaný při rozhodování o druhu a výši trestu, vycházeli ze zjištění, že nalezená SIM karta byla plně funkční, což je ovšem v rozporu s listinami tvořícími obsah spisu. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, byl v rozporu s obsahem správního spisu, což ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu.

Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce dosáhl v řízení procesního úspěchu a proto žalovaný je povinen žalobci nahradit náklad řízení, které jsou představovány částkou 3.000,- Kč za uhrazený soudní poplatek.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 26. listopadu 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková